

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ
Ректор Класичного приватного університету,
голова приймальної комісії
 ОГАРЕНКО В.М.
« 28 » жовтня 2014 р.

ПРОГРАМА

фахового випробування

8.03010201

Психологія

(шифр)

(назва спеціальності)

освітньо-кваліфікаційний рівень – “ магістр ”

Запоріжжя, 2014

Затверджено на засіданні кафедри практичної психології, соціології та соціальної роботи

протокол № 6 від 05 лютого 2014 р.

Затверджено на засіданні Вченої ради

Інституту журналістики і масової комунікації

протокол № 5 від 12 лютого 2014 р.

Укладачі:

д.психол. н. Бочелюк В.Й.

к.психол.н. Горбань Г.О.

к.пед.н., Коваленко В.О.

д.пед.н., Гура О.І.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

III. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Метою фахового випробування для вступу на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістр є визначення рівня теоретичних знань та практичних навичок студентів.

Фахове випробування проводиться у формі усного екзамену з дисциплін, знання з яких є базовими для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістра. Відповідь вступники фіксують письмово на аркуші усної відповіді на вступному випробуванні зі штампом Приймальної комісії. Фахове випробування проводиться за екзаменаційним білетом, який містить два теоретичних питання. Тривалість фахового випробування 2 години.

На фахове випробування виносяться теоретичні питання за наступними напрямками: „Психофізіологія”, „Загальна психологія”, „Соціальна психологія”, „Клінічна психологія”, „Психодіагностика”, „Диференціальна психологія”, „Психологія праці”, „Інженерна психологія”, „Юридична психологія”, „Математична статистика”, „Математичні методи в психології”.

Оцінювання знань вступників відбувається на підставі наступних критеріїв:

- правильність відповідей (правильне, чітке, послідовне і достатньо глибоке викладення ідей, понять фактів тощо);
- ступінь усвідомлення матеріалу та самостійність міркувань;
- вміння користуватися засвоєними теоретичними знаннями, науковою термінологією;
- наявність власного спостережень (аналіз, порівняльна характеристика періодичних видань в різних країнах одного періоду, що зумовлена економічними та політичними обставинами).

II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

1 СОЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ

Місце і роль соціальної психології в системі наукового знання. Сутність, структура, функції, категорії соціальної психології та взаємозв'язки з іншими галузями знання. Структура соціальної психології. Функції соціальної психології. Взаємозв'язки соціальної психології з іншими галузями знання. Предмет і завдання соціальної психології. Завдання соціальної психології. Формування і розвиток соціально-психологічних знань. Передумови виникнення соціальної психології як самостійної галузі знання. Розвиток соціальної психології за рубежом. Становлення і розвиток вітчизняної соціальної психології. Методологія і методи соціальної психології. Метод спостереження. Соціально-психологічні проблеми особистості. Особистість з погляду соціальної психології. Специфіка соціально-психологічного підходу до вивчення особистості. Соціально-психологічна природа особистості. Соціально-психологічні проблеми соціалізації особистості. Соціальна установка. Особистість у групі. Соціально-психологічна характеристика спілкування. Спілкування як феномен соціальної психології. Сприймання і розуміння людьми одне одного у процесі між особистісного спілкування. Перешкоди на шляху спілкування. Соціальна психологія груп і між групової взаємодії. Феномен групи з погляду соціальної психології. Мала група у контексті соціальної психології. Динамічні характеристики малої групи. Психологія великих соціальних груп і масових явищ. Соціальна психологія між групових відносин. Особливості прикладної соціальної психології. Загальна характеристика прикладної соціальної психології. Основні сфери застосування прикладної соціальної психології.

2 КЛІНІЧНА ПСИХОЛОГІЯ

Предмет клінічної психології. Історія появи та визначення. Історія клінічної психології в Росії. Розділи клінічної психології. Патопсихологія і клінічна психопатологія. Нейропсихологія. Психосоматика. Психологічна

корекція та психотерапія. Клінічна психологія і психіатрія. Методи клінічної психології. Психотерапія. Проблема психічної норми і патології.

3 ДИФЕРЕНЦІЙНА ПСИХОЛОГІЯ

Теоретико-методологічні засади диференціальної психології. Предмет, історія становлення і основні напрями розвитку диференціальної психології. Предмет і завдання диференціальної психології. Зародження науки про індивідуальні відмінності. Становлення концептуальних ідей, завдань, методів і напрямів диференціальної психології. Принципи і методи диференціальної психології. Загальні принципи диференціально-психологічного аналізу. Методологія, методика і методи дослідження диференціальної психології. Методи теоретичного аналізу. Психогенетичні методи. Тестування в диференціально-психологічних дослідженнях. Математичні методи і продуктивність їх застосування. Лонгітюдні, порівняльно-вікові та генетико-моделювальні дослідження. Канали отримання інформації про індивідуальність. Вплив середовища і спадковості на людину. Теорії про вплив середовища і спадковості. Трамбування спадковості і середовища у диференціальній психології. Людина як представник біологічного виду *Homo sapiens*. Організм як чинник індивідуальності. Індивід як формально-динамічна характеристика особистості. Особистість - психологічний носій соціальних властивостей. Індивідуальність - інтегральна біопсихосоціальна характеристика людини. Диференціально-психофізіологічний вимір детермінації індивідуальних відмінностей. Спеціальна теорія індивідуальності.

Формальні і змістові властивості індивідуальності. Темперамент як формальна інтеграційна основа індивідуальності. Історико-психологічний аналіз трамбування темпераменту. Конституційні теорії темпераменту. Організмична типологія К.Сіго. Співвідношення статури, темпераменту і характеру в теорії Е. Кречмера. Конституційна типологія особистостей В. Шелдона. Описова теорія темпераменту Г. Хейманса і Е. Вірами. Типологія психічних відмінностей К.-Г. Юнга. Уявлення про темперамент Г.-Ю.

Айзенка. Факторні теорії темпераменту. Спеціальні типи вищої нервової діяльності за І. Павловим. Властивості нервової системи як альтернатива типу вищої нервової діяльності у теорії Теплова – Небилицина. Психологічні теорії темпераменту. Структура темпераменту в теорії В. Русалова.

Диференціальна психологія міжстатевих відмінностей. Стаття у структурі індивідуальності. Теорії і концепції розвитку статевої ідентичності. Еволюційна теорія статевого диморфізму В. Геодакяна. Етологія статі. Нейроандрогенетична теорія Л. Елліна. Міжстатеві відмінності у психологічних якостях. Особливості моральної свідомості чоловіків і жінок.

Диференціація характеру. Характер у структурі індивідуальності. Диференціально-психологічний аналіз структурних компонентів характеру. Я-система базових (генералізованих) орієнтацій. Акцентуації характеру як реакція особистості на фрустрації. Типологічний підхід до характеру особистості. Особистісні типи. Класифікація психологічних типів за К.Г. Юнгом.

Ідіографічний підхід до особистості. Теорія рис Г.-В. Олпорта. Факторна структура особистості. Теорія рис Г.-Ю. Айзенка. П'ятифакторна модель вивчення особистості (PPM). Диференціальна когнітологія. Диференціальна когнітологія як напрям диференціально-психологічних досліджень. Диференціація сенсорних і сенсомоторних реакцій немовлят. Психомоторні стилі як комплекс форм моторної активності. Індивідуальні параметри сприйняття. Диференціація уявлень і уяви. Індивідуальні особливості уваги і пам'яті. Сильові характеристики мислення.

Диференціальна психологія здібностей. Сутність і характеристики здібностей. Історія досліджень і розвиток проблематики психології здібностей. Зв'язок здібностей із їх задатками і обдарованістю. Типи інтелектуальних здібностей. Конвергентні здібності. Дивергентні здібності (креативність). Пізнавальні стилі. Типи інтелектуальної обдарованості. Психічні механізми компетентності, таланту і мудрості як форм інтелектуальної обдарованості. Компетентність як особлива організація предметно-емпіричних знань. Талант як реалізація екстраординарних

можливостей особистості. Мудрість як форма інтелектуальної зрілості. Геніальність як прояв обдарованості. Розумова відсталість і деменція. Тестування здібностей особистості.

Диференціально-психологічні характеристики інтелекту. Сутність інтелекту як психічної реальності. Характеристика тестологічних підходів до інтелекту. Теорії, що ґрунтуються на розумінні інтелекту як цілісного утворення. Багатофакторні теорії інтелекту. Експериментально-психологічні теорії інтелекту. Феноменологічний підхід до вивчення інтелекту. Генетичний підхід до вивчення інтелекту. Соціокультурний підхід до розуміння інтелекту. Процесуально-діяльнісний підхід до розуміння інтелекту. Освітній підхід до вивчення інтелекту. Інформаційний підхід до вивчення інтелекту. Функціонально-рівневий підхід до розуміння інтелекту

4 ІНЖЕНЕРНА ПСИХОЛОГІЯ

Інженерна психологія як наукова дисципліна. Передумови виникнення. Завдання та напрямки. Методологічні принципи та системний підхід в інженерній психології. Методи інженерної психології. Інженерна психологія в системі наук. Системи "людина-машина". Особливості і класифікація. Розподіл функцій у СЛМ. Показники якості функціонування. Інформація та оператор у системі управління.

Психофізіологічні основи діяльності оператора. Приймання інформації. Характеристики слухового аналізатора. Сприйняття мовних повідомлень. Характеристики тактильного аналізатора. Взаємодія аналізаторів під час приймання інформації. Зберігання та переробка інформації. Прийняття рішень. Керуючі дії оператора.

Діяльність оператора в системі "людина -машина". Основні характеристики і види діяльності операторів. Фактори впливу на операторську діяльність. Методи відображення, опису й аналізу діяльності оператора. Функціональні стани оператора. Групова діяльність операторів. Проектування технічних засобів діяльності оператора. Проектування засобів відображення інформації. Інженерно-психологічні вимоги до акустичних індикаторів.

Проектування органів управління. Організація робочого місця оператора. Фактори виробничого середовища. Проектування систем "людина - машина". Основні підходи. Стадії та процедури. Загальні інженерно-психологічні вимоги та рекомендації. Інженерно-психологічна і економічна оцінка СЛМ.

5 ЮРИДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ

Юридична психологія в системі психологічних наук.. Психологія як наука. Предмет і завдання юридичної психології. Психологія в системі наук. Система юридичної психології. Історія розвитку юридичної психології

Сутність методології та методів юридичної психології. Загальна характеристика методології та методів пізнання в юридичній психології. Абстрагування. Конкретні методи психолого - юридичних досліджень. Соціально-психологічні методи виправлення правопорушника.

Психологічні особливості злочинних дій. Особистісна мотивація злочинних дій. Особливості групової мотивації злочинних дій.

Психологія неповнолітніх правопорушників. Особистість неповнолітнього злочинця. Соціально-психологічні причини злочинної поведінки неповнолітніх. Правова свідомість неповнолітнього правопорушника. Виховна робота з умовно засудженими неповнолітніми.

Особливості психічних станів засуджених до позбавлення волі. Загальна теорія психічних станів. Класифікація психічних станів осіб позбавлених волі. Загальні закономірності впливу на зміну психічних станів засуджених до позбавлення волі.

Соціально психологічні особливості виправлення засуджених до позбавлення волі.. Особистість засудженого як об'єкт кримінально-виконавчого впливу. Соціально-психологічна характеристика рецидивістів, та особливості їх виправлення. Колектив та його роль у виправленні засуджених до позбавлення волі

6 ПСИХОДІАГНОСТИКА

Загальні засади психодіагностики. Зародження і становлення психодіагностики як науки. Донаукове використання психодіагностичних

процедур. Розвиток психодіагностики у XIX--XX ст.. Предмет і завдання психодіагностики. Сутність психодіагностики як науки. Психологічне оцінювання у психодіагностиці. Завдання загальної психодіагностики. Характеристика психодіагностичного методу. Сутність методології, методу, методики психодіагностики. Психодіагностичний метод. Тест як основний психодіагностичний інструмент. Психометричні основи психодіагностики. Психодіагностичні і психометричні процедури. Сутність основних ознак і категорій психодіагностики. Психологічний діагноз. Психометрія у структурі й психодіагностичних методів. Застосування математично-статистичних методів аналізу у психологічних вимірюваннях.

Психодіагностика інтелекту. Сутність інтелекту, підходи до його вивчення і моделі структури. Характеристика тестів діагностування інтелекту. Методи діагностування особистості. Загальні підходи до діагностування особистості. Психодіагностика особистості у контексті теорій рис особистості.

Проективна діагностика як метод вивчення внутрішнього світу. Діагностування самосвідомості особистості. Діагностування спонукальної сфери особистості. Психологічні особливості діагностування ціннісної сфери особистості. Нетестові методи у психодіагностиці. Спостереження як метод психологічного дослідження. Опитувальні методи у психодіагностиці. Експертне оцінювання у психологічному дослідженні. Контент-аналіз як експертно-діагностична процедура психологічного дослідження

Соціально-психологічні особливості діагностування людей різного віку. Психодіагностичне дослідження дітей, підлітків та юнаків. Психодіагностування у дорослому (зрілому) віці.

7 ПСИХОЛОГІЯ МАСС

Сутність теорії «маси і масового суспільства». Масова свідомість, структура, прояв, основні характеристики. Типи масової свідомості. Маси, основні види, якості, механізми впливу на маси. дійсний прояв масової свідомості. Індивід і маса, потреба індивіда в масі. Вплив маси на індивіда, основні зміни індивіда в масі. Відмітні ознаки індивіда в масі. Основні

суб'єкти стихійної поведінки: юрба, зібрана публіка, незібрана публіка. Форми стихійної поведінки: масова паніка, масова агресія. Масова агресія: імпульсивна, афективна, експресивна, ворожа та інструментальна. Зараження, навіювання, наслідування – основні механізми психології маси. Наслідування як наслідок зараження. Навіювання як наслідок зараження. Зараження як наслідок навіювання. Феномен, розходження, причини, якості, наслідок механізмів масової психології. Динаміка психології мас у різні періоди історії людства: рабовласництво, феодалізм, капіталізм, соціалізм. Соціологічні і соціально-психологічні дослідження особливості української національної психології. Основні характеристики, що відображають особливості психічного стану.

Природа масових настроїв в політиці. Суб'єкти настроїв: гетерогенність і ситуативність. Виникнення, формування, розвиток масових настроїв. Фактори, аспекти, динаміка, цикли, рівні розвитку настроїв мас. Основні види і функції настроїв мас: проблеми типології, основні функції, різновиди. Механізми впливу на масові настрої: гра на домаганнях, проблеми їхнього здійснення. Динаміка масових настроїв у Чилі, домагання С.Альєнде, досягнення і крах А.Піночета.

Динаміка масових настроїв в Ірані, домагання Р.Хомейні, хомейністська революція, консервація настроїв. Динаміка масових настроїв під час «перебудови» у СРСР, структури і люди, перебудова настроїв, превентивна акція, провал. Релігія як форма суспільної свідомості. Соціальні і психологічні корені релігії. Соціально-психологічні функції релігії: інтегруюча, комунікативна, компенсаторна, світоглядна, регулятивна.

8 ПСИХОЛОГІЯ ПРАЦІ

Предмет і основні завдання психології праці. Методологічні та теоретичні аспекти психології праці. Зв'язок психології праці з іншими науками. Психологія праці як професія і навчальна дисципліна. Початок формування психології праці. Виникнення прикладної психології праці. Психотехніка та наукова організація праці. Сучасний стан психології праці.

Людина та праця. Поняття ергатичної системи "людина — праця — професійне середовище". Трудовий пост і його структура. Предмет, засоби, знаряддя, умови праці як компоненти трудового поста. Природні властивості індивіда. Домінуючий емоційний фон й особистісні характеристики працівника. Статеві-вікова мінливість суб'єкта праці. Методи побудови теорії психології праці. Емпірико-пізнавальні методи. Методи професійної психодіагностики. Перетворюючі методи в психології праці. Математично-статистичні методи опрацювання та інтерпретації даних.

Професіографія та її цілі. Принципи і методи професіографії. Особистісні методи професіографії. Використання професіограм у виробничій і психологічній практиці. Огляд психологічних класифікацій професій. Багаторівнева психологічна класифікація професій. Класифікація трудової діяльності за мотиваційними факторами. Психологічні проблеми мотивації трудової діяльності. Психологічні проблеми трансформування мотивів у процесі професійної переорієнтації працівників. Методи дослідження мотивів.

Психологічні проблеми формування професійних кадрів. Основні етапи розвитку професійної орієнтації у промисловій практиці. Психологічне консультування працівників. Прогнозування і планування кар'єри. Основні напрями, галузі та принципи психологічного консультування.

Психологічні поняття та критерії професійної діяльності. Прогнозування. Психологічні проблеми виробничого навчання. Формування професійних умінь і навиків. Активні методи навчання працівників. Психологічні стани, які зумовлюють працездатність. Фактори та закономірності змін працездатності. Психологічні методи корекції та профілактики несприятливих функціональних станів. Фактори безпеки праці та їхній взаємозв'язок. Методи вивчення й аналіз причин нещасних випадків. Психологічні засоби підвищення безпечної поведінки працівників у професійній діяльності. Розвиток і корекція особистості працівника — пріоритетне завдання психології. Соціально-психологічні проблеми у трудовому колективі. Соціально-психологічні феномени в групі. Психологія ділового спілкування. Конфлікт, його структура

та причини виникнення, реагування на конфліктну поведінку працівника.
Завершення переговорів. Підведення підсумків.

III. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання знань вступників відбувається на підставі наступних критеріїв:

- правильність відповідей (правильне, чітке, достатньо глибоке викладення теоретичних понять);
- ступінь усвідомлення програмного матеріалу і самостійність міркувань;
- новизна навчальної інформації; рівень використання наукових (теоретичних знань);
- вміння користуватися засвоєними теоретичними знаннями у повсякденному житті.

Відповіді вступників оцінюється також, за формою, тобто з точки зору логічності, чіткості, виразності викладу відповіді.

Відмінно „5” виставляється вступникам тоді, коли його відповідь бездоганна за змістом, формою, обсягом. Це означає, що вступник в повній мірі за програмою володіє навчальним матеріалом, дає бездоганні і глибокі відповіді на поставлені запитання, а також показує знання не лише основної, а й додаткової літератури, першоджерел, наводить власні міркування, робить узагальнюючі висновки, використовує знання з суміжних, галузевих дисциплін, вміє пов'язати вивчений матеріал з реальною дійсністю і доцільно використовує його для аналізу практичних завдань.

Добре „4” передбачає також високого рівня знань, навичок і вмінь. При цьому відповідь досить повна, логічна, з елементами самостійності, але містить деякі неточності, або пропуски в неосновних питаннях. Можливе слабке знання додаткової літератури, недостатня чіткість в визначенні понять.

Задовільно „3” передбачає наявність знань лише основної літератури,

вступник відповідає по суті питання, і в загальній формі розбирається у матеріалі, але відповідь неповна, неглибока, містить неточності, дає недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність викладу матеріалу, відчуває труднощі, застосовуючи знання при рішенні практичних завдань.

Незадовільно „2” ставиться, коли вступник не знає значної частини програмного матеріалу, допускає суттєві помилки при висвітленні понять, на додаткові питання відповідає не по суті, робить велику кількість помилок в усній відповіді.

IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Александров А. А. Современная психотерапия. - СПб, 2003.
2. Анастаси А. Психологическое тестирование. - М, 1989.
3. Андреева Г. М. Социальная психология. - М, 1999.
4. Антонян Ю. М. Психология преступника и расследование преступления. - М., 1996.
5. Батаршев А. А. Психология индивидуальных различий: от темперамента к характеру. - М., 2000.
6. Бестужев И. В. Рабочая книга по прогнозированию. - М, 1989.
7. Биов В. И. Психология здоровья. - М, 1999.
8. Бодалев А. А., Столин В. В. Общая психодиагностика. - М., 1991.
9. Бурлачук Л. Ф. Введение в проективную психологию. - К., 1999.
10. Бурлачук Л. Ф. Психодиагностические методы исследования личности. - К., 1982.
11. Васильев В. Л. Психология следственных действий. - К., 1996.
12. Васильев В. Л. Юридическая психология. - СПб, 1998.
13. Данилова Н. И. Психофизиология. - М, 1998.
14. Дмитриева М. А., Крышов Л.А. Психология труда и инженерная психология. - Л., 1985.
15. Дружинин В. Н. Психодиагностика общих способностей. - М., 1996.
16. Еникеев М. И. Основы общей и юридической психологии. - М., 1996.
17. Еникеев М. И. Юридическая психология. — М., 1999.
18. Зелинский А. Ф. Криминальная психология. - К., 1999.
19. Ильин Е. П. Дифференциальная психофизиология. - СПб, 2001.
20. Ительсон Л. Б. Лекции по общей психологии. — М., 2002.
21. Кабанов М. М., Личко А. Е. Методы психологической диагностики и коррекции. — Л., 1989.
22. Карвасарский Б. Д. Клиническая психология. - СПб, 2002.
23. Карпов А. В. Психологический анализ трудовой деятельности. - Ярославль, 1988.

24. Климов Е. А. Введение в психологию труда. - М., 1995.
25. Климов Е. А. Психология профессионалов. — М., 1996.
26. Кондрашенко В. Р., Донской Д. И. Общая психотерапия. - Ми., 1997.
27. Коновалова В. Е. Правовая психология. - Х., 1997.
28. Корольчук М. С. Актуальні проблеми психофізіології діяльності. - К., 1996.
29. Корольчук М. С. Практикум з психофізіології діяльності. - К., 1997.
30. Котесова Ю. В. Очерки по психологии труда. - М., 1996.
31. Кречмер З. Медицинская психология. -СПб, 2001.
32. Кулагин Б. В. Основы профессиональной психодиагностики. - М., 1989.
33. Левитов Н. Д. Психология труда. - М., 1983.
34. Лукашевич Н. П. Психология труда. — К., 1997;
35. Лурия А. Р. Основы мира психологии. - М., 1982.
36. Майерс Д. Социальная психология. - СПб, 1999.
37. Маклаков А.Г. Общая психология. — СПб: Питер, 2001.
1. Максименко С. Д. Общая психология. - М, 1999.
2. Максименко С. Д., Соловйенко В. О. Загальна психологія. - К.. 2000.
3. Немов Р. С. Психология. Кн. 1: Общие основы психологии. - М., 2001.
4. Немов Р. С. Психология. Кн. 2: Психология образования. — М., 2001.
5. Основы психологического изучения профессиональной деятельности
Иванова Е. М., ред. - М., 1991
6. Пайнс З., Маслач ЬС. Практикум по социальной психологии. - СПб, 2001.
7. Петровский А.В., Ярошевский Н. Г. Психология. - М, 2002.
8. Пирожков В.Ф. Криминальная психология. - М., 2001.
9. Попов А.А. Психология. - М., 2002.
10. Психологія / за ред. Трофімова Ю.Л. - К.: Либідь, 1999.
11. Психофизиология / Под ред. Александрова Ю. И. - СПб, 2003.
12. Реан А.А. Психология и педагогика. - СПб, 2001.
13. Романов В.В. Юридическая психология. - М., 1998.
14. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. - СПб, 1998.

15. Руденский Е.В. Социальная психология. - М, 1997.
16. Сабуров А.С. Психология. - К., 1996.
- 17.Симонов П.В., Ершов П.М. Темперамент. Характер. Личность. - М, 1992.
18. Соколов А.В. Общая теория социальной коммуникации. - СПб, 2002.
19. Тальїзина Н.Ф. Психодиагностика: теория и практика. - М., 1991.
20. Теплов Б.П. Избранные труды: В 2-х т. - М, 1985.
- 21.Тимохина А.В. Личностно-ориентированная психотерапия в психологической практике. - Луганск, 1999.
22. Хассет Дж. Введение в психофизиологию. — М., 1998.
23. Хрестоматия по социальной психологии. - М. 1994.
24. Чуфаровский Ю.В. Юридическая психология. - М, 1995.